

עת"א 46496/06/16 - יצחק גבאי (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, סגן מפקד כלא אלה אלברט אזולאי, מפקד כלא אלה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עת"א 46496-06-16 גבאי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט אהרון משניות

העותר: יצחק גבאי (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד איתמר בן גביר

נגד

המשיבים:

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. סגן מפקד כלא אלה אלברט אזולאי

3. מפקד כלא אלה ע"י עו"ד אלון שקף ועו"ד מזל ליונס

החלטה

עניינה של העתירה שבפני בהחלטת המשיבים לאסור על העותר לשוחח בטלפון, על בסיס מידע מודיעיני, מיום 30.6.16, ועד למחרת, 1.7.16. החלטה זו באה בהמשך לשורה של החלטות קודמות שבהן נאסר על העותר לשוחח בטלפון בתאריכים 2.6.16 עד 3.6.16, 16.6.16 עד 17.6.16 וכן 23.6.16 עד 24.6.16, כאשר העילה לכל ההחלטות הללו של המשיבים, היא קיומם של מצעדי גאווה במקומות שונים ברחבי הארץ, כאשר לפי הנטען בתגובת המשיבים **"השלילה מתבססת על מידע שב"ס ועל אירועים קודמים שהסתיימו בקיפוח חיי אדם. השלילה מבוקשת לאור אירועים שעתידיים להתקיים ואשר העותר הביע את מורת רוחו לגביהם"**.

ב"כ העותר טען בעתירתו, כי מדובר בפגיעה בזכויות בסיסיות של העותר, שאין לה הצדקה, וכי היא לא סבירה ולא מידתית. ב"כ העותר פנה למשיבים ומשלא נענה, ביקש את סעדו של בית משפט זה. לעומת זאת, ב"כ המשיבים טענה כי מדובר באסיר ביטחוני אשר ככלל אינו זכאי לקיים כלל קשר טלפוני, ואף שהעותר קיבל אישור על פי חוות דעת שב"כ לשוחח בטלפון למרות סיווגו כאסיר ביטחוני, עדיין קיים שיקול דעת בידי המשיבים למנוע מהעותר שיחות טלפון באופן נקודתי לזמן מוגבל, בכדי למנוע סכנה כלשהי שעלולה להיגרם מהעותר, ביחס לסדר התקין במהלך מצעדי הגאווה שמועדיהם פורטו לעיל.

במהלך הדיון הוצגו בפני דוחות מודיעין של משטרת ישראל ושל שירות בתי הסוהר שלטענת המשיבים יש בהם כדי לתמוך בהחלטה נשוא עתירה זו. עיניתי עיין היטב בדוחות שהוצגו לעיוני, והתקשיתי למצוא בהם תימוכין להחלטה למנוע מהעותר לשוחח בטלפון, ולו לפרק זמן מוגבל. מבלי לפרט יותר על המידה, אציין כי המידע המודיעיני של שב"ס (מספר מזהה 1954841) כללי מאוד, ולא מצאתי בו פרטים שיכולים לבסס חשש ממשי למסוכנות קונקרטית מצידו של העותר ביחס לקיומם של אירועים מסוג מצעד הגאווה.

זאת ועוד, גם אם אניח כי העותר הביע בעבר את מורת רוחו לגבי אירועים של מצעד הגאווה, ואפילו אם אניח כי יש בהתבטאויות כאלה, כדי להצדיק שלילת חופשות לפרק זמן מוגבל מהעותר, אני מתקשה למצוא הצדקה לשלילת שיחות טלפון מהעותר, שעה שהוא עצמו נמצא מאחורי סורג וברית, ולא מצאתי במידע המודיעיני שהוצג לעיוני, לא במידע של שב"ס ולא במידע של משטרת ישראל, בסיס כלשהו לחשש שמא העותר עלול לעשות שימוש לרעה בפריבילגיה שניתנה לו לקיים שיחות טלפון חרף סיווגו כאסיר ביטחוני, כדי לפגוע בדרך כלשהי בסדר התקין במהלך מצעד גאווה כזה או אחר. למעלה מן הצורך אציין עוד כי העותר הצהיר בבית המשפט כי לא יתייחס בשום דרך לאירועים הקשורים במצעד הגאווה אם יותר לו לשוחח בטלפון.

אכן, אילו היה מדובר בשלילה חד פעמית לפרק זמן מוגבל, ספק אם היה מקום למתן סעד לעותר. אולם כאשר מדובר בפעם רביעית ברציפות שבה נשללת מהעותר הפריבילגיה של שיחות טלפון, בנסיבות שיש בהן כדי להניח שהמשיבים יוסיפו לנהוג כך גם בעתיד, כל אימת שיתקיים מצעד גאווה או אירוע דומה בכל מקום בארץ, נדרש כי יהיה בסיס ראיתי מוצק יותר, שיכול להצדיק פגיעה מעין זו בזכויותיו של העותר, ובסיס כזה לא מצאתי במידע שהוצג לעיוני. בנסיבות אלה, ספק בעיני אם החלטת המשיבים עומדת במבחני הסבירות והמידתיות הנדרשים מרשות מנהלית, בבואה לפגוע בזכויות מסוג זה.

נוכח כל האמור לעיל, החלטתי לקבל את עתירתו של העותר ולהורות למשיבים להימנע מלשלול מהעותר את האפשרות לשוחח בטלפון, אשר ניתנה לו בעבר בנסיבות המפורטות בסעיף 5א' לתגובת המשיבים.

המזכירות תעביר את ההחלטה ללא דיחוי לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ד סיוון תשע"ו, 30 יוני 2016, בהעדר הצדדים.